

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <i>4</i>	
Magyarország Alkotmánybírósága 1015 Budapest, Donát u. 35-45. részére	
2021 DEC 03. <i>e-mail</i>	
Beidány:	Kezelőiroda:
Tisztelt Alkotmánybíróság!	<i>clm</i>
Küldet:	db

Ügyszám: IV/2959-3/2021.

Magyarország Alkotmánybírósága
1015 Budapest, Donát u. 35-45.
részére

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **Babos Szilveszter Miklós**

indítványozó

meghatalmazással igazolt jogi képviselőjeként, Dr. Szép Attila Gábor ügyvéd

) a Tisztelt Alkotmánybíróság főttkárának Dr. Bitskey Botond úrnak 2021. október 27. napján kelt, 2021. november 03.. napján kézbesített hiánypótlási felhívása értelmében kiegészítem a Tisztelt Alkotmánybíróságon IV/2959-3/2021. ügyszámon iktatott alkotmányjogi panaszomat.

Az alkotmányjogi panaszom kiegészítését törvényes határidőben nyújtom be. Az Abtv. 55. § (3) bekezdése alapján a hiánypótlás benyújtására 30 nap áll a rendelkezésemre.

Az alkotmányjogi panasz kiegészítése

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a **Veszprémi Törvényszék 10.K.700.916/2020/12/II.** számú ítélete, valamint a **Kúria Kfv.I.35.169/2021/2.** számú határozata alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg a jelen beadványban előadott indokok alapján.

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Az indítványozó közigazgatási pert indított a Veszprém Megyei Kormányhivatal által hozott VE/52/000778 2/2020. számú közigazgatási határozattal összefüggésben, kérve annak megsemmisítését, a kormányhivatal új eljárásra kötelezését.

A bíróság a keresetet **10.K.700.916/2020/12/II. számú ítéletével elutasította**, arra hivatkozva, hogy a határozat nem jogszabálysértő.

Az indítványozó a jogerős ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, mely befogadásának jogszabályi alapjaként a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ad) alpontját jelölte meg.

A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló Kfv.I.35.169/2021/2. számú végzésével megtagadta.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A felperes a Veszprémi Törvényszék 10.K.700.916/2020/12/II. számú jogerős ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, melynek befogadását a Kúria a Kfv.I.35.169/2021/2. számú végzésével megtagadta. A végzés ellen perorvoslatnak nincs helye.

Az indítványozó nyilatkozik, hogy az ügyben nincs folyamatban más eljárás, perújítást nem kezdeményezett.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

Az indítványozó a Kúria Kfv.I.35.169/2021/2. számú végzéséről 2021. június 09. napján elektronikus kézbesítés útján értesült. A fentiek alapján indítványozó nyilatkozik, hogy az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti határidő megtartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az indítványozó az előzményi ügyben mint felperes szerepel.

e) Annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta, vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés

- Az indítványozó a Veszprémi Törvényszék 10.K.700.916/2020/12/II. számú jogerős ítéletével kapcsolatban előadja:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban jelöljük meg, hogy a bíróság a felperes kereseti kérelmét teljes körűen, minden megjelölt jogi évrre nézve nem bírálta el, a megfelelő indokolás elmulasztásával nem tisztázta a per alapjául szolgáló jogkérdést, mely jogbizonytalanságot eredményez és sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.

Az eljáró bíróság alaptalanul és indokolatlanul elzárta az indítványozót a bizonyítás lehetőségétől.

A fenti mulasztás és jogsértés a tisztességes eljárás alaptörvényben megjelölt követelményébe ütközik, illetőleg az eljárás következtében az indítványozó hátrányos megkülönböztetést szenved az Alaptörvény XV. és XXX. cikkére figyelemmel az arányos közteherviselés tekintetében a településen más, ingatlan tulajdonnal rendelkező állampolgárokhoz képest.

- Az indítványozó a Kúria Kfv.I.35.169/2021/2. számú végzéssel kapcsolatban előadja:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét abban jelöljük meg, hogy a bíróság – a megfelelő indokolás elmulasztásával nem tisztázta a felülvizsgálati kérelem tárgyául szolgáló jogkérdést, mely jogbizonytalanságot eredményez és sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.

Hangsúlyozzuk, hogy jelen alkotmányjogi panasz tárgya a jogalkalmazás esetleges alaptörvény ellenessége, a bírósági eljárással szemben támasztott eljárási garanciák sérelme, nem pedig a bíróság jogértelmezés felülvizsgálata.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Magyarország Alaptörvénye (2011. április 25.)

XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

XXVIII. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

XXX. cikk

(1) Teherbíró képességének, illetve a gazdaságban való részvételének megfelelően mindenki hozzájárul a közös szükségletek fedezéséhez.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

Az alábbiakban írtak alapján álláspontunk szerint megállapítható, hogy a támadott bírósági döntések ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével, sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, az indokolt bírói döntéshez való jogot.

- Az indítványozó a Veszprémi Törvényszék 10.K.700.916/2020/12/II. számú jogerős ítéletével kapcsolatban előadja:

Az indítványozó, mint felperes kereseti kérelmét arra alapította, hogy nem felel meg a helyi sajátosságokhoz igazodó adóztatásnak,

- mert a telek m²-ben számított területe alapján meghatározott telekadó mértéke a telek piaci értékéhez képest súlyos aránytalanságot eredményez;
- a teherbíró képességet meghaladó, a vagyont elvonó, konfiskáló jellegű, és az adó tárgyat képező vagyontömeghez képest súlyosan aránytalan;
- a telek annak beépíthetlensége miatt adótárgynak nem tekinthető;
- más adózókhoz képest diszkriminatív, az adófajta csekély számú adózót, az adófajta gazdaságos működtetése, az adótömeg jelentős része kizárólag egyetlen adózót terhel.

Kereseti kérelmében kérte, hogy a Törvényszék az alperes VE/52/000778-2/2020. számú határozatát semmisítse meg, és alperest új eljárásra kötelezze.

Kérte továbbá a Kp. 144.§ rendelkezésére és a keresetben előadottakra – mely szerint a rendelet a Htv. 6.§ c) pontjába, 7.§ g) pontjába és az Alaptörvény XXX. cikkébe ütközik – figyelemmel Sümeg Város Önkormányzata Képviselő-testületének a helyi adókról szóló 14/2015 (XII.1.) önkormányzati rendeletének 6.§ (1)-(2) bekezdése a Htv. 6.§ c) pontjába, 7.§ g) pontjába és az Alaptörvény XXX. cikkébe ütközik, hogy a bírósági eljárás felfüggesztése mellett a Kúriánál indítványozza az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközésének vizsgálatára irányuló eljárást.

A Veszprémi Törvényszék ítéletében azon kereseti állítás tekintetében, mely szerint a telek m²-ben számított területe alapján meghatározott telekadó mértéke a telek piaci értékéhez képest súlyos aránytalanságot eredményez, érdemi megállapítást nem tett.

Az adó mértékének a teherbíró képességet meghaladó, a vagyont elvonó, konfiskáló jellegű, és az adó tárgyat képező vagyontömeghez képest súlyosan aránytalan voltát az eljáró bíróság nem látta megalapozottnak, tekintettel arra, hogy a kivetett adó mértéke a telek jelenlegi forgalmi értékével számolva kb. 17 %, míg az eredeti vételárral számolva kb. 23,7%.

Azon állítás tekintetében, mely szerint a telek annak beépíthetlensége miatt adótárgynak nem tekinthető, az indítványozó a perben igazságügyi szakértő perbevezetését indítványozta. Kifejtette azon álláspontját, mely szerint szakkérdés annak megítélése az általa megjelölt kúriai döntések nyomán, amennyiben egy telek objektív beépíthetlenség miatt nem tartozik az adó tárgyi hatálya alá. A per tárgyalásán eljáró bíró tájékoztatta az indítványozót, hogy az általa indítványozott bizonyítást mellőzi, szakértői bizonyítást az ügyben nem fogadatosít. Az eljáró bíró a bizonyítási indítvány mellőzését sem a per tárgyalásán, sem az ítéletben nem indokolta. Az eljáró bíróság kizárólag azt állapította meg, hogy „a kezdetektől fogva „kivett építési terület” megnevezésű az ingatlan a tulajdoni lap tanúsága szerint”. Ezen megállapítás a telek adójogi fogalma teljesülésének vizsgálatához alkalmatlan. A telek beépíthetőségének, fizikai tulajdonságának vizsgálata kizárólag szakértői úton lett volna megállapítható.

Azon perbeli állítás tekintetében, mely szerint a kivetett adó más adózókhoz képest diszkriminatív, az adófajta csekély számú adózót, az adófajta gazdaságos működtetése, az adótömeg jelentős része kizárólag egyetlen adózót terhel, a bíróság érdemi megállapítást nem tett.

2.) Az alapeljárásban a tényállás megállapításának megkerülhetetlen eleme volt az ingatlan beépíthetőségének kérdése, fizikai adottságai, fizikai akadályok megléte. Az indítványozó álláspontja szerint a valós és aktuális helyzet minősítése szakkérdés, ezért ennek tisztázására szakértői bizonyítási szükséges. A bíróság megsértette a tisztességes eljárásához való jogot, mivel a szakértői bizonyítás mellőzésével az indítványozót indokolatlanul elzárta az általa állítottak bizonyításától.

A bíróság emellett bizonyíték hiányára alaptalanul hivatkozva hagyott figyelmen kívül az indítványozó által tett állítást. A másodfokon eljáró bíróság indokolásának [22] pontjában alaptalanul rögzítette, hogy az indítványozó jogszabályi rendelkezés konkrét megjelölése nélkül hivatkozott a tényállítására. Az indítványozó a tényállítása kapcsán kifejezetten megjelölte a vonatkozó önkormányzati rendeletet. A „iura novit curia” elvből eredően jogi normák tekintetében bizonyítási kötelezettség nem állt fenn.

Ugyanekkor a bíróság álláspontja szerint az alperes a bizonyítási kötelezettségének eleget tett az által, hogy az alperes saját hivatalának egy másik szervezeti egysége által tett nyilatkozattal igazolta a tényállítást.

Az indítványozó tehát nem a bíróság mérlegelési jogkörben meghozott döntését, vagy a bizonyítékok nem megfelelő értékelését vitatta, hanem a megfelelő bizonyítás hiányát. A bíróság az indítványozó által indítványozott bizonyítást indokolás nélkül mellőzte, az indítványozói bizonyítékokat figyelmen kívül hagyta, míg az alperes részéről alkalmas bizonyítéknak minősítette az alperes saját hivatalának egy másik szervezeti egysége által tett nyilatkozatot.

Hivatkozunk arra, hogy az AB 19/2015.(VI.8.) számú határozatában az Abtv. 27.§-a alapján vizsgálta a z eljáró bíróság ítéletét **Az AB az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésére figyelemmel azt állapította meg, hogy a felperes eszköztelenné vált a bizonyítási eljárás során, perbeli jogosítványai csorbultak. Az AB kifogásolta, hogy a bíróság a felperes bizonyítási indítványait elutasította, ezzel az ügy eldöntése szempontjából releváns tényezőket hagyott figyelmen kívül, mellyel a tisztességes eljárásához való jog sérelmét okozta, ezért az alaptörvény-ellenes ítéletet megsemmisítette.**

A bizonyítási indítvány mellőzése körében hivatkozunk a 3216/2018. (VI. 21.) AB végzés [18] bekezdésére, miszerint a tisztességes bírósági eljárásához való jog sérelmét előidézheti az, ha az eljáró bíróság kizárólag az egyik fél bizonyítási indítványának ad helyt, és a másik felet indokolatlanul elzárja az általa állítottak bizonyításától.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3216/2018. (VI. 21.) AB VÉGZÉSE

[18] 4.5. Annak eldöntése, hogy a bíróság milyen esetben lát egy tényt, álláspontot bizonyítottak, az ügyben eljáró bíróság ténymegállapítási kompetenciájába tartozó kérdés, amely önmagában nem vet fel alkotmányossági kérdést. Szélsőséges esetben **nem lehet kizárni az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét (ilyen lehet pl. ha az eljáró bíróságok kizárólag az egyik fél bizonyítási indítványainak adnak helyt és a másik felet elzárják az általa állítottak bizonyításától), de az indítványozó nem adott elő olyan alkotmányossági indokot, amely ezt a gyanút felvetné. Az indítványozó sem állította, hogy bizonyítási indítványainak a bíróság rendre nem adott helyt, hanem ezt csak egy orvostechikai eszköz használati útmutatójának a becsatoltatásával kapcsolatban kifogásolta. Annak eldöntése, hogy az egybehangzó szakértői véleményekkel szemben kellő súlyú bizonyítéknak gondol-e a bíróság egy használati útmutatót, a tényállás megállapításához tartozó olyan törvényességi kérdés, amelyet az Alkotmánybíróság nem bírálhat felül (lásd: Indokolás [13]).**

3.) A Veszprémi Törvényszék ítélete azáltal, hogy a felperes hivatkozásait, mely szerint a telek m²-ben számított területe alapján meghatározott telekadó mértéke a telek piaci értékéhez képest súlyos aránytalanságot eredményez, illetőleg más adózókhoz képest diszkriminatív, az adófajta csekély számú adózót, az adófajta gazdaságos működtetése, az adótömeg jelentős része kizárólag egyetlen adózót terhel nem vizsgálta, azzal kapcsolatos ítéleti megállapítást nem tett, ugyancsak **az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésére, valamint XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét eredményezi.**

Az indítványozó rá kíván mutatni arra, hogy az Alkotmánybíróság korábbi döntéseiben a tételes adót nem tekintette eleve alkotmányellenesnek, de jelezte, hogy az "(...) korlátozottabb lehetőséget kínál az értékarányos adóztatásra (...)", így fokozottabban kell ügyelnie a jogalkotónak az aránytalanság kiküszöbölésére [55/2008. (IV. 24.) AB határozat, ABH 2008, 525, 538-539.]. A térmértékhez kötött adómérték sem önmagában törvénysértő, de a különböző adómértékek ésszerű indok nélküli bevezetése esetén az adókötelezettség aránytalanná válhat és az az adóalanyok közötti indokolatlan megkülönböztetésre vezethet.

Erre tekintettel a felperes által hivatkozott körülmények vizsgálata a felperes álláspontja szerint ugyancsak elengedhetetlen lett volna, melyet az eljáró bíróság elmulasztott.

A felperes kereseti kérelmében tett állításainak vizsgálata azt eredményezhette volna, hogy a perben támadott önkormányzati rendelet jogszabály, illetőleg alaptörvényellenes alkalmazása kerülhetett volna megállapításra.

A mulasztás következtében az indítványozó hátrányos megkülönböztetést szenved az Alaptörvény XV. és XXX. cikkére figyelemmel az arányos közteherviselés tekintetében a településen más, ingatlan tulajdonnal rendelkező állampolgárokhoz képest.

- Az indítványozó a Kúria Kfv.I.35.169/2021/2. számú végzésével kapcsolatban előadja:

A felperes beadványában az alábbi nyilatkozatokat tette a befogadhatóság körében:

„A kérelem Kp. 117. § (4) bekezdése szerinti befogadhatóságát a felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjára – figyelemmel különösen aa) és ad) alpontjaira – alapítja.

Az ítélet felperes álláspontja szerint megalapozatlan, illetőleg érdemben nem felel meg a jogszabályi előírásoknak és joggyakorlatnak tekintettel arra, hogy az eljáró bíróság a telek adójogi fogalmát tévesen értelmezte, továbbá az eljáró bíróság – a felperesi bizonyítási indítvány alaptalan mellőzésével, és téves jogi érveléssel – nem tárta fel megfelelően a tényállást, a hiányos és tévesen megállapított tényállás alapján megalapozatlan döntést hozott.”

A felperes jogi érvei körében kifejtette az alábbiakat:

„A felperes álláspontja szerint az eljáró bíróság az eljárási szabályok megsértésével mellőzte a felajánlott bizonyítást, illetőleg a felajánlott bizonyítás mellőzésének okát nem indokolta.”

„A Kfv.IV.35.336/2015/6, Kfv.IV.35.349/2015/4. számú végzésében arra mutatott rá a felülvizsgálati bíróság, hogy a bíróság ítéletének ki kell terjednie a felek által felajánlott bizonyítékokra, azok mérlegelésénél irányadó körülményekre, utalni kell a felajánlott bizonyítás mellőzésének okára. Mindezek hiánya a döntés hatályon kívül helyezéséhez vezet (az ítélet indokolásának lényeges hiányossága a döntést önkényessé teszi, mivel nem állapítható meg belőle, hogy a bizonyítékok milyen szempontú értékelése vezetett a döntés alapjául szolgáló tényállás megállapításához).

A felperes álláspontja szerint az indokolási kötelezettség megsértése, illetőleg a felajánlott, az ügy érdemére vonatkozó bizonyítási indítvány indokolás nélküli, alaptalan mellőzése lényeges eljárási szabálysértésnek minősül.”

„A felperes álláspontja szerint azon kérdésben, mely szerint az ingatlan fizikai tulajdonságai alapján telekadó tárgyi hatálya tartozik-e, fizikai szempontok alapján beépíthetetlen-e, a bíróság által vizsgált, indokolásában írt szempontok irrelevánsak, súlytalanok, nem elégségesek a tényállás tisztázására, az ingatlan valós és aktuális helyzetének minősítésére.

A valós és aktuális helyzet minősítése a felperesi álláspont szerint szakkérdés, ezért ennek tisztázására szakértői bizonyítási indítványt terjesztett elő. Felperes indítványozta, hogy igazságügyi építési-beruházási és ingatlanforgalmi szakterületen is jártas igazságügyi szakértő véleményezze a beépítésre való fizikai-műszaki alkalmasságot, az esetleges rekultiváció szükségességét, költségét, valamint az ingatlan jelenlegi forgalmi értékét.

Az eljáró bíróság azonban a szakértői bizonyítást mellőzte, így a beépíthetőség kérdésének eldöntése során a tényállást nem, illetőleg hiányosan állapított meg, a hiányos tényállásból téves, alaptalan következtetést vont le.

A Kúria Kfv.35245/2020/5. számú közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata (HELYI ADÓ ügyében hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata) tárgyában hozott precedensképes határozata. [1990. évi C. törvény (Htv.) 17. §, 52. §, bírók: Hajnal Péter, Heinemann Csilla, Huszárné dr. Oláh Éva] az alábbiakra mutatott rá:

[16] A telekadó fogalom kibontása körében a Kúria már számos döntést hozott, amelytől a jelen perben sem kíván eltérni. Így a Kfv.I.35.682/2018. számú ügyben utalt arra, hogy „az adóalanyok a telekadó megfizetését egy adott ingatlan beépíthetetlenségére tekintettel kétféle módon kerülhetik el. Egyrészt amennyiben az ingatlan fizikai jellemzői okán - például szükségszerű rekultivációval érintett bánya, környezetvédelmi kármentesítésre szoruló hulladéklerakó - objektíve beépíthetetlen, akkor az érintett ingatlan nem felel meg a Htv.-ben definiált telek fogalomnak, azaz nem tartozik az adónem tárgyi hatálya alá. Ez minősül a beépíthetetlenség fizikai korlátjának, amelyet a bírósági joggyakorlat alakított ki. (EBH 2011.2357.; Kfv.I.35.610/2016/9.).....

[17] A perbeli esetben a fenti korlátok nem álltak fenn, az ingatlan teleknek minősült és mentesülése sem állapítható meg. Hangsúlyozza a Kúria, hogy kizárólag abban az esetben került volna ki az ingatlan a telekadó tárgyi hatálya alól, amennyiben az fizikai szempontok alapján lett volna beépíthetetlen. Az viszont megállapítható volt, hogy az ingatlan nem a fizikai jellemzői okán minősült beépíthetetlennek, hanem a rendezési terv besorolására tekintettel. A rendezési terv szerinti beépíthetőségi korlátozás pedig a jogi korlátok körébe, és nem a fizikai korlátok csoportjába tartozott.

Szakértői vélemény hiányában alaptalanok az eljáró bíróság megállapításai a perbeli ingatlan beépíthetőségéről, rekultivációs költségéről, és ezekből kifolyólag az EBH2011.2357 számú döntésben foglaltakról. E határozat, és a kereseti kérelemben hivatkozott egyéb határozatok alapján a felperesi álláspont szerint megállapítható az a bírói gyakorlat, mely szerint egy ingatlan - az építési terület besorolása ellenére - a tényleges jellemzői függvényében nem feltétlenül tartozik a telekadó tárgyi hatálya alá.”

A Kúria a végzésében továbbá megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem - az indítványozó által megjelölt 118. § (1) bekezdés a) pont aa) és ad) alpontjai mellett - a 118. § (1) bekezdés a) pont ab), ac) alpont és b) pont szerinti befogadási okok alapján sem találta a felülvizsgálati kérelem befogadását indokoltnak. A Kúria ezen álláspontjának indokát semmilyen formában nem adta, annak ellenére, hogy a befogadhatóság körében ezen pontoknak való megfelelést megvizsgálta, és elutasító álláspontra helyezkedett.

Az indokolás hiánya az indítványozó álláspontja szerint azért is jogsértő, mert az indítványozó a felülvizsgálati eljárásban is Kúria által követett töretlen joggyakorlatra hivatkozott, ennek ellenére a Kúria a Kp. 118.§ (1) bekezdésének b) pontja szerinti befogadási ok mellőzésének semmiféle indokát nem adta.

A Kúria a befogadást megtagadó végzésében érdemben nem indokolta, hogy a felülvizsgálati kérelem a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.)

118. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek miért nem felel meg, mindössze általánosságban hivatkozik arra, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság teljesítette a bizonyítással és az indokolással kapcsolatos jogszabályi kötelezettségeit, a Kúria pedig ténykérdésekben nem dönt, bizonyítékokat nem mérlegelhet felül.

A Kúria alaptalanul hivatkozik arra, hogy az indítványozó a bizonyítékok értékelését vitatta volna a felülvizsgálati kérelemben, az indítványozó magának a bizonyításnak a mellőzését, és a mellőzés indokolásának hiányát vitatta. A felülvizsgálati kérelem tárgya nem a bíróság adott ténykérdésében hozott döntésének vizsgálata volt, hanem annak a jogkérdésnek az eldöntése, hogy az eljáró bíróság sértett-e eljárási szabályt azzal, hogy mellőzte a felajánlott bizonyítást, illetőleg a felajánlott bizonyítás mellőzésének okát nem indokolta. A befogadás során tehát a Kúriának a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt feltételek – különösen az a) pont aa) és ad) alpontjaiban foglaltak – fennállását kellett vizsgálnia, illetve a befogadás megtagadása esetén pedig e feltételek hiányát kellett volna indokolnia.

A Kúria ugyancsak alaptalanul hivatkozik arra, hogy az indítványozó előadásában nem tárta fel azokat a körülményeket, amelyek alátámasztják, hogy az elsőfokú bíróság – és nem az adóhatóság – eljárása következtében mennyiben sérültek az ügyféli jogai, illetve ez az esetleges szabálysértés mennyiben hatott ki az ügy érdemére.

A felperes felülvizsgálati kérelme tartalmazott indokolást a megjelölt befogadhatósági okokkal kapcsolatban, így a Kúria végzése ebben a tekintetben iratellenes is volt.

Amellett, hogy a fenti körülmények a Kúria rendelkezésére álló iratokból is megismerhetők, az indítványozó a kérelmében is részletesen előadta, hogy a bizonyítási eljárás mellőzése mily módon hatott ki az alapeljárásra. Az elsőfokú eljárás központi kérdése az ingatlan beépíthetősége, mely ténykérdésről szakértői vélemény hiányában nem hozható megalapozott döntés.

Az Alkotmánybíróság által vizsgált, az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az indokolási kötelezettség alkotmányjogi értelemben vett sérelme az eljárási szabály alaptörvény-ellenes alkalmazását jelenti. Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) számú határozatában megállapította, hogy az eljárási törvény rendelkezéseire is figyelemmel, a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság eljárásában szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon.

Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria végzése ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével, sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

a) Nyilatkozat arról, hogy az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtásával egyidejűleg nyilatkozik, hogy a végrehajtás felfüggesztését nem kezdeményezte.

b) Ügyvédi vagy kamarai jogtanácsosi meghatalmazás eredeti példánya, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

Az ügyvédi meghatalmazást mellékletként csatoljuk.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról (Melléklet)

Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtásával egyidejűleg nyilatkozik, hogy személyes adatai közzétételéhez hozzájárul.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Mellékletek)

- A Kúria Kfv.1.35.169/2021/2. számú végzése
- A Veszprémi Törvényszék 10.K.700.916/2020/12/II. számú ítélete
- Kereseti kérelem
- Felülvizsgálati kérelem
- Tárgyalási jegyzőkönyv
- Meghatalmazás

Kelt: Zalaegerszeg, 2021. december 3.

Babos Szilveszter Miklós indítványozó

képviselőként:

Attila Gábor - ügyvéd

Dr. Szép Attila Gábor ügyvéd